

[Heinesen]

Og så taler man om disse løfter, som jeg svarede på i første omgang. Ja men nu er regeringen jo frigjort. Nu er det jo markeret, at der er et flertal her i folketinget imod regeringen. Vil hr. Gammelgaard og skatte- og afgiftsministeren så sige, at når man stadig væk opretholder dette forslag, når man ikke trækker dette forslag, er det stadig væk for at indfri et løfte? Det er det jo ikke. Det er for at leve op til et reklamennummer, som man har sat i værk på et tidligere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Regeringen vil så sandelig leve op til de løfter, der er givet. Regeringen ønsker at stå fast på den indkomstpolitik, som vi har stillet forslag om, og som vi nu har fået gennemført for hele den dels vedkommende, der ikke drejer sig om skattelettelsen. Nu mangler kun skattelettelsen, og nu skal skattelettelsen sandelig også gennemføres.

Så vil jeg gerne, hvad angår de herrer Georg Poulsen og Jørgen Eiberg, lige erindre om, at der er klare udtalelser fra de pågældende, hvor man protesterer mod socialdemokratiets afvisning af regeringens forslag om at gennemføre skattelettelser, og så lidt jeg husker, brugte HKs formand, hr. Eiberg, direkte skattelettelsen som et led i sin argumentation for, at hans medlemmer skulle stemme ja til mæglingforslaget.

Må jeg så sige til hr. Stavad, at jeg må fastholde hvert eneste ord, jeg har sagt vedrørende socialdemokratiets udtalelser om regeringens skattelettelse. Det fremgår nemlig med al ønskelig tydelighed af Folketingstidende, at det, hr. Stavad tog afstand fra, var nogle ændringsforslag, der indgik i de pågældende lovforslag, L 8 og L 9. Socialdemokratiet har ikke taget afstand fra den proklamation, skatteministeren kom med om skattelettelsen, ligesom man heller ikke hverken i tillægsbetænkningen eller fra talerstolen har kommenteret de bemærkninger, der står i tillægsbetænkningen om skattelettelsen.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Hr. Heinesen har nu flere gange i sine senere indlæg brugt udtrykkene »smart«, »for lyst« og »meningsløst løfte«. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man bruger disse kraftudtryk,

medmindre det er, fordi man har en meget dårlig sag, og det må jeg erkende at jeg har fået bekræftet at hr. Heinesen har.

Det, regeringen gør, skulle være meningsløst. Jeg vil gerne have lov til at citere fra aftalen af 16. august 1976 mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Det var et politisk forlig, hvorved man lavede besparelser på 2 mia kr. i 1977 – altså ganske betragtelige beløb i dagens kroner – og med 3 mia kr. i 1978 og 1979. Det er et led i dette forlig, og jeg citerer:

»Der gennemføres en yderligere lettelse på 675 mill. kr. gennem en forhøjelse af personfradraget med 500 kr. Herved bliver skattelettelsen af samme størrelse for alle og kommer således de mindre indtægter forholdsvis mest til gode. Den samlede reelle skattelettelse fra 1976 til 1977 bliver herved ca. 1½ mia kr.«

Jeg synes, man savner en forklaring på, hvorfor det, socialdemokratiet gjorde i 1976-77, var den helt store fornuft, den store kloge politik, det afbalancerede økonomiske forsøg på sanering af økonomien, medens det, når denne regering forsøger at leve op til sit løfte om en skattelettelse, bliver »meningsløst«, »smart« og »for lyst«. Det synes jeg nok at tinget behøver en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er egentlig hr. Gammelgaards gentagne forsøg på at tage socialdemokratiet til intægt for regeringens såkaldte skattelettelsespolitik, der kalder mig herop. Sagen er jo den, at den påkaldte sig ikke så voldsomt stor diskussion på daværende tidspunkt i folketingssalen, fordi man gik ud fra, at regeringen, ligesom den havde det for sin nedskæringspolitik, også på dette område havde sit flertal i orden. Derfor var der ingen, der henvendte sig i debatten for at få udpenslet socialdemokratiets holdning. Men hvis man læste aviser i de dage og siden, ville man vide, at jeg i hvert fald gentagne gange og med meget stor klarhed har sagt, at socialdemokratiet ingen lod og del har i den omvendte Robin Hood-politik, der giver sig udtryk i, at man først skærer ned for nogle af de svageste grupper og derefter tilbyder skattelettelser til alle. Det er akkurat de samme